

mægtig og 1 Skriver være tilstrækkeligt, og Lønningerne ville i saa Fald efter de ovennævnte Grundsatninger udgjøre 1,400 Kr. Til Lokale m. m. kan formentlig beregnes et Beløb af 340 Kr., hvilket svarer til, hvad der er beregnet ved By- og Herredsriverembedet, og til Protokoller m. m. 180 Kr. Hvad angaar Udgiften til Befordring, kan Miletallet efter de foreliggende Oplysninger omtrentlig ansættes til 90 Mile, og denne Udgift vilde saaledes udgjøre 135 Kr. Hvad endelig Porto-udgiften angaar, bør denne, i Genhold til hvad ovenfor er anført, formentlig godtgjøres efter Regning.

Kontorudgifterne ved dette Embede ville herefter stille sig saaledes:

1) Lønninger	1,400 Kr.
2) Lokale	340 —
3) Protokoller	180 —
4) Befordring	135 —
	<hr/>
	2,055 Kr.
÷ $\frac{1}{8}$ Kopipenge, der anslaaes til	45 —
	<hr/>
	2,010 Kr.

Det samlede Beløb for de to Embeder bliver saaledes eksklusive Udgiften til Porto 5,600 Kr., medens der til de nuværende 2 Embeder er bevilget 4,196 Kr., altsaa en Forhøjelse af 1,404 Kr., hvilket formentlig finder en naturlig Forklaring deri, at 5 Sogne af Lindenborg Birk og 3 Sogne af Hornum Herred henlægges under den nye Jurisdiktion og i, at Kontorholdsvederlaget for Aalborg Bysfogedembede er meget lavt ansat for Tiden.

I Genhold til det foranførte skal jeg derfor anmode Udvalget om til 2den Behandling af Finantslovsforslaget at stille følgende Endringsforslag:

Til § 20 F. 2.:

Summen forhøjes fra 288,835 Kr. til 290,239 Kr."

Forslaget tiltrædes.

72) II. I. Indtægt A. Ved Arbejde for privat Regning. Skrivelse af 21de Januar 1878 fra Justitsministeren:

„I et hertil indkommet Andragende fra Aktieselskabet „Crome & Goldschmidts Fabrikker i Horsens“ har Selskabets administrerende Direktør Hr. M. Goldschmidt anset om en Nedsættelse i den Arbejds løn, som Selskabet kontraktmæssig er bunden til, og som af Ministeriet er lagt til Grund for den for Finantsaaret 1878—79 beregnede Indtægt ved Straffeanstalterne.

Som Sætte for Andragendet er der blandt Andet gjort gjældende, at den Betaling, som Selskabet svarer af 64 D. pr. Arbejdsdag, formentlig er normeret meget for høit, i sin Tid kun fremtvungen ved en kunstig Konkurrence af Folk, der feilagtig og paa vigtige Forudsætninger vurderede den efter det Udbytte, de tidligere Giere af Firmaet havde haft. I saa Henseende er anført, at vel havde Arbejdsdriften i Horsens Straffeanstalt ved at sættes i Forbindelse med et storartet privat Fabrik anlæg — det Samme, som senere blev afhændet til det nævnte Aktieselskab — opnaaet et vist Ny, men at dette langtfra skylldes alene Straffeanstalten, hvad Udenforstaaende i Almindelighed antog, men nærmest den private Fabrik, samt at de Fabrikater, som tilvirkedes saavel i Straffeanstalten som i Fabrikken, vel gif samlede under Navn af „Horsens Lughus Fabrikata“, men at der af disse blev kun $\frac{1}{3}$ udført i Straffeanstalten, hvorimod de $\frac{2}{3}$ alene skylldes Fabrikens Virksomhed.

Medens nu Konkurrenter, paavirkede af saadanne feilagtige Anskuelse, troede at kunne tilbyde et i Sammenligning med den tidligere Betaling betydelig højere Vederlag for Arbejdsraften, var det paa den anden Side under de daværende Forhold umuligt for Aktieselskabet at træde tilbage for Konkurrenterne, idet det maatte tage Hensyn til den saare betydelige Kapital, som repræsenteredes af det store Fabrikinventarium, der var opstillet i Straffeanstalten og særlig anskaffet og afpasset efter de daværende lokale Forhold, ligesom ogsaa Løsningen af det længe bestaaende Samarbejde imellem den fri Fabrik og Anstalten vilde have udfordret en meget længere Frist end den, som levedes dertil, da der usfordret blev Spørgsmaal om, i Stedet for, som Aktieselskabet ansaa sig berettiget til at vente, at saae den tid-